

La Universitat, demà

A la reunió que es va celebrar al Castell de les Gunyoles per tal de preparar les Ves. Jornades Interdisciplinars *Obrir camins als joves*, organitzades per l'Àmbit Maria Corral, hi va haver un encontre qualificat entre diversos professors universitaris. En el transcurs de la sobretaula, va sorgir espontani el tema -tan important precisament pels joves- de la Universitat, avui. La seva crisi d'identitat, la seva massificació, la seva falta d'independència i l'excessiu dirigisme estatal; que és poc interdisciplinar, amb la sobrecarrega de tantes especialitats en múltiples Escoles Tècniques; que és poc humanista en conjunt; amb una demanda de titulacions excessiva amb finalitats pragmàtiques (tot i que cada vegada són menys útils) amb la qual cosa es rebaixa el nivell intel·lectual; que empara un gran nombre d' alumnes sense una veritable vocació, els quals hi acudeixen perquè no troben un altre lloc més atractiu, la qual cosa rebaixa també el nivell mitjà de l'ensenyament; manca d'assossec i de mitjans per a la investigació; poca conjuntura cordial pel govern conjunt de professors i alumnes. Desorientació, en fi, sobre el seu *per què*, el seu *per a què*, el seu *com*.

En aquesta crisi del concepte clàssic d'Universitat, i després de tants tombos provocats per la il·lustració, per la reforma napoleònica, pel modernisme i pel post-modernisme, pel progressisme i post-progressisme, ¿què demana avui la societat a aquesta gloriosa *Alma Mater*? ¿Caldrà crear institucions noves i diverses i encomanar a la Universitat unes feines més reduïdes i concretes que siguin, tanmateix, més universals -sense fronteres de cap mena-, més humanistes i interdisciplinars i amb un cultiu selecte de la Filosofia i, fins i tot, amb un diàleg d'aquesta amb la Teologia, donat que les dues són, precisament, les seves fontanes més principals?

¿Caldrà reivindicar la llibertat de contractació dels professors? ¿La dels *numerus clausus*, per assegurar unes veritables vocacions? ¿La supressió dels exàmens grades a unes tutories continuades i eficaces? ¿Uns plans d' assignatures rígids o llibertat d'elecció de programes? Ajuts oficials? Autofinançament?

¿S'adonen els universitaris que la raó, perquè és nostra, també és contingent i per això mateix serveix per plantejar preguntes que no pas per donar cap resposta absoluta? ¿Que el saber sofreix una devaluació continua però que, tanmateix, això és un esperó per obrir-se constantment a nous horitzons? ¿Que en divinitzar la raó es perden precisament els desigs de creativitat? Són molts els qui desitgen que la Universitat sigui un *campus* de llibertat fecunda, d'investigació, d'alegria i de creativitat. Però, com? Com!

Una aurèola d'un cert pessimisme envoltava els contertulians d'aquell vespre daurat pels pàmpols d'octubre de la vall de l'Anoia. Però, volíem somniari esperançats! ¿Contribuirà la Universitat futura a aconseguir una societat d'un oci més humà, a crear una civilització de l'amor, una pau vibrant? Si! Com serà la Universitat de demà?

Alfred Rubio de Castarlenas

Si utilitza aquest document li demanem inclogui la nostra referència amb les següents dades:

Universitas Albertiana Interdisciplinar
www.albertiana.org

Document publicat inicialment per
l'Àmbit Maria Corral
Convocatòria del 16è Sopar Hora Europea, celebrat el
dijous 20 de desembre de 1984 a Barcelona